

- קכה. א.** מהי 'חכמת יונית'?
- ב.** מתי אסרו ללמד בנו 'חכמת יונית'?
- ג.** האם לשון יונית בכלל האיסור?
- ד.** למי התירו ללמוד 'חכמת יונית'? (פב:–פג.)
- א.** לשון ומליצות של בני פלטין הקרובים למלכות (עפ"י רש"י).
- ב.** בזמן הורקנוס ואריסטובלוס. (התוס' כתבו שאפשר שלא נתקבלה הגזרה לדורות רק בדור החרבן, או אפשר שלא היה זה בגדר 'גזירה' דרבנן עד לדור החרבן).
- ג.** לא.
- ד.** לבית רבן גמליאל, מפני שקרובים למלכות.

קכו. באלו תנאים מותר לו לאדם לגדל כלב? ומה גדרו ושעמו של האיסור? (פג.)

מותר רק אם הוא קשור בשלשלת. או בעיר הסמוכה לספר, שאז קושרו ביום ומתירו בלילה. (והפוסקים כתבו 'כלב רע'. וכן דייק בתוי"ט מלשון 'הכלב').

האיסור מגזירה דרבנן, שמפחיד בנביחתו ויכולה אשה להפיל עוברת מחמת הבהלה. והמגדלו עומד ב'ארור', כמגדל חזירים.

פרק שמיני – 'החובל'

- קכז. א.** מהם הלימודים שדרשו בגמרא שפירוש 'עין תחת עין' – ממון?
- ב.** האם יש מי שחולק על כך, וסובר 'עין' ממש?
- ג.** כמה הם דמי הנזק של החבלה, כיצד שמים אותם? (פג:–פד.)
- א.** כברייטא דרשו גזרה שוה, הכאת אדם מהכאת בהמה (ואם תשיב ותטעון למה לא נלמד הכאה הכאה ממכה אדם ומת –) 'לא תקחו כופר לנפש רוצח' – אבל אתה לוקח לראשי אברים שאינן חוזרין (ועדיין נצרכת הג"ש, ללמוד שמשלם ממון בדוקא, ואין הברירה בידו).
- והובאו עוד שתי דעות תנאים ללמוד מ'משפט אחד יהיה לכם' (והרי כשאין עיניהם שוות, יצא שאין המשפט שוה. וכן אם היה החובל – סומא). והשיבו על ראיות אלו.
- דבי ר' ישמעאל: מיתור 'כן ינתן בו' – ממון.
- דבי ר' חייא: יתור 'יד ביד' – דבר הניתן מיד ליד.
- והביאו עוד שלש סברות ללמוד (שמא יהרג, והרי גרמת לנפש ועין תחת עין; מכך שמשלם צער מוכח שלא מוציאים גם לו אבר; מכך שמשלם ריפוי), ודחו.
- רב אשי: גזרה שוה 'תחת' 'תחת' (מ'תחת אשר ענה').
- ב.** אין דעה החולקת על כך.
- ג.** דמי החבלה הם ההפרש של דמי האדם עם אותו אבר ודמיו ללא האבר, ושמין אותו כעבד הנמכר (לרש"י: עבד עברי. להרא"ש: כנעני).
- שיטת רבי אליעזר שמשלם דמי אבר המזיק.